R5222

Re Christ’s Resurrection
கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல்

“கிறிஸ்து மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.” 1 பேதுரு 3:18

நமது கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்து பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளும் வரை நாற்பது நாட்கள் அவரது சீ-ர்களோடு கூட இருந்தார். அவர் தம்மை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்திக் காண்பித்தார். எனினும் பதிவுகளின்படி பதினோறு தடவைக்குமேல் தம்மை வெளிப்படுத்தவில்லை. அதிலும் அதில் சில நிகழ்வுகள் மறுபடியும் சொல்லப்பட்டதாக இருக்கலாம். ஒவ்வொரு காட்சியிலும் சீ-ர்களோடு அவர் இருந்தது சில நிமிடங்கள் மட்டுமே. எம்மாவூருக்கு போகும் போது மட்டுமே அதிக நேரம் இருந்தார். மாபெரும் மாறுதல் அவரிடம் ஏற்பட்டிருந்ததால் இந்த வெளிப்படுத்துதல்களில் எல்லாம் அவரது குரல் சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப இடி முழக்க சத்தத்தைப் போல இருந்தது. முந்தி இருந்ததைப் போல் அதே அன்புடையவராக இருந்த போதிலும் இனி அவர் அதே ஜீவி அல்ல. இயேசு இனி மாம்சீக ஜீவியாக இல்லாதிருந்தாலும், இன்னும் அவர் அவர்களது கர்த்தராக, ஆண்டவராக, அதே இயேசுவாக இருக்கிறார். அவர் இப்பொழுது “கர்த்தரே ஆவியானவராக,” “உயிர்ப்பிக்கிற ஆவியாக” இருந்தார்.

இயேசு, மாம்சத்தில் எழுந்ததாக வேத வாக்கியங்களில் எந்தவித அறிக்கையும் இல்லை. நாம் வேத வாக்கியங்களை மிகவும் ஜாக்கிரதையாக ஆராய்ந்தோம். அதில் எதிலுமே அவர் மாம்சத்தில் உயிர்த்தெழுந்ததாக காணப்படவில்லை. மாறாக அப்போஸ்தலர் அறிவிப்பதாவது: “கர்த்தரே ஆவியானவர்.” (2 கொரிந்தியர் 3:17) பரிசுத்த பவுல், கர்த்தரை அவர் எப்படி பார்த்தார் என்று கூறுகிறார். அவரை மாம்சத்தில் பார்க்கவில்லை. ஆனால், “மத்தியான வேளையிலும் சூரியனுடைய பிரகாசத்திலும் அதிகமான ஒளி பிரகாசித்தது.” (அப்போஸ்தலர் 26: 13-15)

சபையானது ஒரு ஆவிக்குரிய சரீரமாக ஆக வேண்டும் என்று அப்போஸ்தலர் நமக்குச் சொல்லுகிறார்: “அழிவுள்ளதாக விதைக்கப்படும், அழிவில்லாததாய் எழுந்திருக்கும், கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். பலவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்படும், பலமுள்ளதாய் எழுந்திருக்கும். ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்படும், ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருக்கும்.” (1 கொரிந்தியர் 15: 42-44) உயிர்த்தெழுதலில் நமது அனுபவங்கள் நமது கர்த்தருடையதைப் போலவே இருக்க வேண்டும் என்று அவர் நமக்கு சொல்லுகிறார். நமது கர்த்தருடைய வி-யத்தில் கனவீனமுள்ளதாய் விதைக்கப்பட்டு மகிமையுள்ளதாய் எழுந்திருந்தது. ஜென்ம சரீரம் விதைக்கப்பட்டு ஆவிக்குரிய சரீரம் எழுந்திருந்தது. பரிசுத்த பேதுரு இந்த உண்மையில் நமது கவனத்தை இழுக்கிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: “கிறிஸ்து மாம்சத்திலே கொலையுண்டு ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.” (1 பேதுரு 3:18)

கர்த்தர் எப்படி ஆவியின் சரீரத்தில் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார் என்ற கேள்வி எழுகிறது. அதற்கு பதிலாக நமது கர்த்தருடைய வசனத்தை மட்டுமே உங்களுக்கு கொடுக்க முடியும். அப்படியாக அவர் எழுப்பப்பட்டார். நமது ஆண்டவரின் ஞானஸ்நானத்தில் அவர் பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட போது புதிய சுபாவம் ஆரம்பித்து, உயிர்த்தெழுதலில் ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக பூரணமடைந்த போது நிறைவடைந்தது.

இயேசு மாம்ச சரீரத்தில் தரிசனமானார் என்று குறிப்பிட்ட பல்வேறு வேதவாக்கியங்கள் அவர் மாம்ச சரீரத்தை பெற்றிருந்தார் என்று நிரூபிக்கவில்லை. ஏனெனில் தேவதூதர்கள் மனிதர்களிடையே மாம்ச சரீரத்தில் தோன்றியிருக்கிறார்கள். ஆபிரகாமுக்கு பழங்காலத்தில் தரிசனம் கொடுத்த போது மாம்ச சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டது போல, அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்த போது மாம்ச சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு தரிசனமானார். (ஆதியாகமம் 18: 1,2; 15: 4,5) அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கு பிறகு எம்மாவூருக்கு சென்ற இரண்டு சீ-ர்களோடு நடந்து சென்று அவர்களோடு இரவு போஜனத்திற்காக உட்கார்ந்தார். அவர் அப்பத்தை பிட்ட போது அவர் அவர்களால் அறியப்பட்ட உடனே அவர்கள் கண்களிலிருந்து மறைந்து போனார். (லூக்கா 24: 30,31)

உருவமான ஒரு சரீரம்

இயேசு தம்முடைய சீ-ர்களுக்கு தரிசனம் கொடுத்த போது, “சீ-ர்கள் கூடியிருந்த இடத்தில் யூதர்களுக்கு பயந்ததினால் கதவுகள் பூட்டியிருக்கையில்” அந்த அறையிலே இயேசு தோன்றினார் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எட்டு நாட்களுக்கு பிறகு அதே அறையில், அதே முறையில் “கதவுகள் பூட்டப்பட்டிருக்கும் போது” மறுபடியும் தரிசனம் கொடுத்தார் என்று நாம் மேலும் வாசிக்கிறோம். (யோவான் 20: 19,20) இவையெல்லாம், அவர் இனி மாம்ச ஜீவியல்ல, ஆவியின் ஜீவி தான் என்பதை சீ-ர்களுக்கு காண்பிக்கவே ஆகும். அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கு பிறகு அவர் தரிசனம் கொடுத்தது மொத்தத்தில் மூன்று மணி நேரத்துக்கு மேல் இருக்காது. அவர் அவர்களோடு இருந்தது அவர்களது விசுவாசத்தை நிலை நாட்டுவதற்கும், அதன் மூலம் ஏற்ற காலத்தில் பரிசுத்த ஆவியை பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கவும் ஆகும்.

பிலிப்பு, மந்திரியின் பார்வையிலிருந்து மறைந்து எப்படி ஆகோத்தில் காணப்பட்டார் என்ற கேள்விக்கு பதில், தேவன் அவரை அங்கே எடுத்து செல்ல முடிந்தது என்பதே. ஆனால் அவர் ஆவியின் ஜீவியாக ஆக்கப்பட்டார் என்பதற்கு எந்தவித பதிவும் இல்லை. பிலிப்பு ஏற்ற காலத்தில் முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் கர்த்தருடன் சுபாவ மாற்றத்தில் பங்கு பெறுவார் என்பதில் எந்தவித சந்தேகமும் இல்லை. “ஒரு நிமி-த்திலே ஒரு இமைப்பொழுதிலே மறுரூபமாக்கப்படுவார்.” “மாம்சமும் இரத்தமும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்காது.” (1 கொரிந்தியர்15: 51,50) இயேசு எருசலேமில் அவரது சீ-ர்களின் நடுவே தோன்றின போது அவர்கள் பயந்தார்கள். அப்பொழுது அவர், “நான் தான் என்று அறியும்படி என் கைகளையும் என் கால்களையும் தொட்டுப்பாருங்கள். நீங்கள் காண்கிற எனக்கு மாம்சமும் எலும்புகளும் உண்டாயிருக்கிறது போல ஒரு ஆவிக்கு இராதே” என்று கூறினார். (லூக்கா 24:39) அவர்கள் ஆவியின் ஜீவியையோ, ஆவிக்குரிய சரீரத்தையோ அவர்கள் பார்க்கவில்லை என்பதை அவர்கள் மனதில் ஆழமாக பதியச் செய்தார். அவர்கள் ஒரு உருவாக்கப்பட்ட சரீரத்தத்தை தான் பார்த்தார்கள். கர்த்தர் எல்லா சமயங்களிலும் ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தார். எனினும் அவர் தரிசனம் கொடுக்கும் போது மாம்சத்தையும் எலும்பையும் எடுத்துக் கொண்டார். ஆகையால் நமது ஆண்டவர் மாம்சம் மற்றும் எலும்புகளுடன் மற்றும் ஆடையுடனும் தரிசனமானார்.

சரீரமும் ஆடையும் சமயத்திற்கேற்றாற் போல உருவாக்கப்பட்டது

எங்கேயிருந்து மாம்சமும் எலும்பும் வந்தன? அதே இடத்திலிருந்து தான் ஆடையும் வந்தன. அறையானது மூடியிருக்கும் போது திடீரென்று தோன்றிய மாம்சம் மற்றும் எலும்புகள் முதலானவை கதவுக்கு வெளியேயிருந்து வரவில்லை. சில நிமிடங்களுக்கு எதிலிருந்து அவைகள் உருவாக்கப்பட்டனவோ அதே மூலகங்களாக மறைந்து போயின. “அவர் அவர்களுக்கு

மறைந்து போனார். (கிரேக்கு Ginomai aphantos காணக்கூடாதபடி ஆகுதல்)'' (லூக்கா 24:31) அதிக நேரம் காணப்படாமல் மாம்சமும், எலும்பும் மற்றும் ஆடையும் மறைந்து போனாலும் இன்னும் அவர்களோடு கூட இருந்தார் - காணக்கூடாதபடி இருந்தார். அந்த நாற்பது நாளில் அதிகமான நேரம் காணக்கூடாதபடி அவர்களோடு இருந்தார்.

நமது ஆண்டவர் தரிசனமான போது அதற்காக உருவாக்கிக்கொண்ட தும் மறைந்து போனதுமான ஆடை, மனித சரீரத்தை உருவாக்கி மறைந்தது போலவே அது மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட வல்லமையினாலானது. அந்த சரீரம் மகிமையான அவரது ஆவிக்குரிய சரீரமல்ல.அவரது ஆடையும் அவர் அணிந்தவைகள் அல்ல.அவரது தையல் இல்லாத ஆடையும் மற்ற ஆடைகளும் ரோம வீரர்களால் பிரித்துக் கொள்ளப்பட்டன என்பதையும், கல்லறை துணிகள் சுற்றி வைக்கப்பட்டிருந்தன என்பதையும் நினைவுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்; (யோவான் 19: 23, 24, 40; 20: 5-7) ஆகையால் அவர் தரிசனமான போது அணிந்திருந்த ஆடைகளெல்லாம் விசேஷித்த விதமாக சிருஷ்டிக்கபட்டவைகளாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

நமது கர்த்தர் மனிதனான போது பரிபூரண மனிதனாக இருந்தார் என்பதும் அவர் தம்மை மீட்கும் பொருளாக ஆதாமுக்காக பலியாக கொடுத்தார் என்பதும் நமது எண்ணமாக இருக்கிறது. ''தேவ தூதரிலும் சற்று சிறியவராக்கப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினிமித்தம் மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம்.'' (எபிரேயர் 2:9; 10: 5) அந்த பூமிக்குரிய மாம்ச மனித சரீரம் மரணத்தை அடைந்தது. தேவன் அவரை மறுபடியும் மாம்சமாக்காமல் அவரை தெய்வீக சுபாவத்தின் ஒரு புது சிருஷ்டியாக மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். உயிர்த்தெழுந்த பின்பு நமது கர்த்தர் தமது சீ-ர்களிடம் கூறினதாவது : ''வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருகிறது.'' (மத்தேயு 28: 18)

நமது ஆண்டவரின் உயிர்த்தெழுதலில் பெரும் மாற்றம் அவரிடம் வந்தது என்பதை இவைகளெல்லாம் நமக்கு சுட்டிக்காட்டுகின்றன. இப்பொழுது அவர் வெறும் மனிதனாக இருந்தால் இன்னும் ''அவர் தேவதூதரிலும் சிறியவராகவே இருப்பார்.'' நமது கர்த்தரை ஒரு மனிதனாக மற்றும் தேவதூதரிலும் சற்று சிறியவராக நினைப்பது, அவர் தேவதூதர்களுக்கு மிகவும் மேலாக தெய்வீக சுபாவத்திற்கு உயர்த்தப்பட்டார் என்கிற நமது கர்த்தரின் வசனத்திற்கு மாறானதாக இருக்கும். ''அவர் மனு- ரூபமாய்க் காணப்பட்டு, மரண பரியந்தம், அதாவது சிலுவையின் மரணபரியந்தமும் கீழ்ப்படிந்தவராகி, தம்மைத்தாமே தாழ்த்தினார். ஆதலால் தேவன் அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தி, இயேசுவின் நாமத்தில் வானோர் பூதலத்தோர், பூமியின் கீழானோருடைய முழங்கால் யாவும் முடங்கும்படிக்கும், பிதாவாகிய தேவனுக்கு மகிமையாக இயேசு கிறிஸ்து கர்த்தரென்று நாவுகள் யாவும் அறிக்கை பண்ணும்படிக்கும் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலான நாமத்தை அவருக்கு தந்தருளினார்.'' (பிலிப்பியர் 2: 8-11)